

der ere undergivne Arealstat til en Assuranceværdi af 1000 Rbd., lig med een Tønde Hartkorn; og, uagtet den samme Anordning i en senere Bestemmelse med Hensyn til Valgbarhed til Amtsrådene sætter 4 Tdr. Hartkorn lig med 2000 Rbd. Assuranceværdi, har jeg dog ikke troet, at man burde fravige det naturlige Forhold, at 1000 Rbd. Assuranceværdi blev sat lige med een Tønde Hartkorn, da man derved vil opnaae mere Gensartethed, og det desuden i Almindelighed kan forudsættes, at disse to Værdier nogenlunde svare til hinanden. Da der imidlertid vil være endee Communer, hvor der hverken findes Giere af 12 Tdr. Hartkorn eller af Bygninger, der ere undergivne Arealstat til en Assuranceværdi af 12,000 Rbd., saa vil det tredie af de Alternativer, der ere foreslaaede i § 3 Litra a, nemlig den, der i det sidste Calendarjaar har udredet i Afgifter til Communen mindst 60 Rbd., komme til at bøde paa denne Mangel; thi i de fleste Communer vil der dog være maafee ikke saa ganske saa, der yde et saadant Bidrag til Communerne, og den Raade, hvorpaa jeg er kommen til disse 60 Rbd., vil nogenlunde svare til det samme Forhold, der er lagt til Grund med Hensyn til de 12 Tdr. Hartkorn og de 12,000 Rbd. Assuranceværdi; thi naar man tager Hensyn til, hvorledes Communeafgifterne overhovedet beregnes, saa vil der omtrent udkomme et Gjennemsnitsbeløb af 5 Rbd. pr. Td. Hartkorn. I det statistiske Værk, som den ærede 6te Landstingsmand for 9de Kreds (Bergsøe) for kort Tid siden har udgivet, findes i 3die Deel Pag. 595 Communeafgifterne for 1 Td. uprivilegeret Hartkorn anslaaet til 7 Rbd. 80 ø; men derunder er indbefattet Præstetienden, som i Gjennemsnit er angivet til 5 Skpr. Byg, beregnet til 3 Rbd. 4 Mk., og der vil altsaa for denne Præstetiende, der neppe med Rette her kan henregnes til Communeafgifter, fragaae et Beløb af noget over 2 Rbd., hvorved

der saaledes bliver et Beløb af noget over 5 Rbd. tilbage, som Gjennemsnit af Communeafgifterne pr. Td. Hartkorn. Det er omtrent, hvad jeg har at anføre til Fordeel for det Forslag, jeg har stillet til § 3.

Af de øvrige Forslag under dette Afsnit skal jeg kun berøre det Forslag, jeg har stillet til § 2, anden Passus, nemlig at Præstens Stilling til Sogneforstanderskabet fremdeles kun skulde vedblive usforandret med Hensyn til Skolevæsenet, saaledes at Fattigvæsenet skulde udgaae. Jeg indseer meget godt, at Præsten har været et meget hensigtsmæssigt og brugbart Element i Sogneforstanderskaberne; han vil savnes, naar han kommer ud deraf, i mange Retninger; det vil navnlig for den hele Embeds-correspondence mellem Sogneforstanderskaberne og Amtsrådene vistnok blive et stort Savn, naar Præsten ikke længere deeltager i samtlige Sogneforstanderskabets Forhandlinger. Men jeg har ikke kunnet finde mig i de Grunde, der anføres for, at Præsten skulde vedblive at være et, saa at sige, født Medlem af Sogneforstanderskaberne, navnlig naar han udelukkes fra de øvrige Forretninger og kun skulde vedblive at være Medlem for Fattig- og Skolevæsenets Bedkommende. For Skolevæsenet erkjendte jeg, at han nødvendig maa vedblive; saalange som Skolevæsenets Bestyrelse, saaledes som det nu er Tilfældet, for en stor Deel er overladt til Autoriteter, der staae udenfor Communalbestyrelserne, men dog i en væsentlig Forbindelse med dem, saalange kan Præsten aldeles ikke undværes i alle Skolesager, naar disse behandles i Sogneforstanderskaberne. Men Forholdet stiller sig anderledes med Hensyn til Fattigvæsenet. Der skulde han nærmest være tilstede som den, der repræsenterede Regjerings Tilsyn med Sogneforstanderskaberne eller, om man saa vil, Regjerings Medvirkning; thi det er maafee synonymt i den Henseende, hvorom her er Tale.